

[Arne Melchior]

ret meget rundt omkring i kommunerne af politikere eller embedsmænd, og det gør altså som sagt ikke så meget andet end det, at så får de ikke at høre, at den konservative partiformand har sagt, at det er en fordel, at der er borgerlige partier i regeringen; og da der dog er én journalist til stede og måske en enkelt til, der lytter – Ritzau skal jo næsten lytte – vil jeg opfordre til, at der bliver nogle overskrifter i morgen, der lyder: én nyhed kom der da frem i den debat, og det var, at den konservative partiformand kom af med den bemærkning. Og det siger jeg så tak for.

Så til sidst et par ord om dagsordenerne. Hr. Ole Donner savner en regeringsdagsorden. Ja, sådan en findes jo også fra i fjor til genbrug, sådan en kunne man da også komme med, hvis der var tale om et nødstilfælde. Men jeg synes nu, det er mest logisk, at der ikke kommer sådan en, for en sådan dagsorden måtte være ét af to, enten intetsigende eller også forpligtende, og det fremgår af det, jeg hidtil har sagt, at det må være helt naturligt, når det ikke er strengt nødvendigt – og det er det altså heldigvis ikke – da at undgå at fremsætte dagsordener af den art. Derfor synes jeg, at regeringen og regeringspartierne har taget et helt korrekt standpunkt.

Og jeg skal så for en ordens skyld oplyse, som det vel er fremgået af min indledning, at CD ikke kan stemme for nogen af de to fremsatte dagsordener.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jamen jeg er da meget glad for at høre, at hr. Arne Melchior er klar over det her med skatten, at det ikke er skattens størrelse, men at det er, hvad pengene går til, der er det væsentlige. Jeg vil sige, at dér er vi fra SF's side fuldstændig enige med hr. Arne Melchior.

Derimod er jeg ikke enig i den meget lem-fældige vurdering af de citater, jeg kommer med. Det er ikke tilfældige personers tilfældige taler, jeg har taget tilfældige afsnit ud af; jeg har faktisk citeret fra statsministerens åbningstale, som jo må være et ret væsentligt grundlag for regeringens politik. Jeg har citeret fra flere af regeringens redegørelser, som jeg også går ud fra at regeringen tager alvorligt.

Så kan jeg forstå, at hr. Arne Melchior vil referere til den debat, vi havde sidste år, og

hvad der blev sagt dér. Sidste år sagde fru Sonja Albrink:

»På social- og sundhedsområdet er der meget, der kunne være bedre. Lad mig blot nævne børnepasning, ældreomsorg, sygehusbehandling og distriktspsykiatrien. CD ønsker klart forbedringer af servicen på disse områder, men erkender den vanskelige økonomiske situation, kommunerne står i. Samtidig har statskassen det ikke for godt økonomisk, så selv om viljen til hjælp er til stede, er mulighederne begrænsede.«

Det blev sagt af CD's ordfører i debatten sidste år, og vi har hørt i starten af denne debat fra indenrigsministeren, at det faktisk går en smule bedre med finanserne i år; der er nogen optimisme at spore. Derfor vil jeg selvfølgelig gerne høre, om hr. Arne Melchior stadig er enig med sin ordfører fra sidste år i, at det er vigtigt, at vi gør en indsats på de nævnte områder, og at vi nu, hvor det ser ud til, at mulighederne er til stede, måske kunne blive enige om at tage fat på det.

(Kort bemærkning).

Erik Larsen (V):

Når hr. Arne Melchior i dag siger, at denne debat er inderlig overflødig – næsten sådan lød ordene – må jeg sige, at det er jeg ikke enig i. Jeg tror, at en stor del af denne debat interesserer kommunalfolk rundt omkring i landet, fordi man som kommunalbestyrelsesmedlem den ene gang efter den anden her fra Folketingets talerstol skal høre på, at serviceniveauet skal hæves på det område, kommunerne gør ikke nok på det område, kommunerne skal gøre mere for de ældre, kommunerne skal gøre mere for børn osv. osv. – alt sammen meget berettiget. Men i dag får man så måske lejlighed til at diskutere for åbent tæppe, hvordan det ligger med viljen, når regningen skal betales. Vil man så også støtte kommunalbestyrelserne? Vil man så også støtte de mennesker, der er ude i forreste række? Og jeg synes, at debatten her giver et klart billede af, at der i hvert fald er nogle partier, som ikke ønsker at betale den regning, som man den ene gang efter den anden står heroppe og beder om at der skal udskrives.